

Mělo-li to proň za následek, že uvalen byl naň trest vyšší, než by se bylo mohlo státi — vyjímaje ovšem případ posledního odstavce Šu 7 tehdy, kdyby nebyl odporu podal, nemůže se tím cítiti důvodně stížena.

Čís. 1270.

Jest podvodem, předstíral-li uchazeč do státní služby nepravdivé údaje za účelem zařazení do vyšší hodnostní třídy.

Skutková podstata zpronevěry nevyžaduje úmyslu ziskuchtivého.

(Rozh. ze dne 27. září 1923, Kr II 345/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Mor. Ostravě ze dne 26. dubna 1923, jímž byl obžalovaný dle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro zločin podvodu dle §§ 197, 200 a 203 tr. zák. a pro přestupek zpronevěry dle Šu 461 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl — mimo jiné z těchto

důvodů:

Vývody zmateční stížnosti s hlediska zmatku čís. 5 Šu 281 tr. ř. vrcholí ve výtce, že soud, pokud jde o podvod spáchaný na ministerstvu sociální péče vylákáním platu X. hod. tř., zabýval se jen otázkou, zda stát utrpěl vůbec škodu tím, že obžalovaný vloudil se do jeho služeb, nikoliv otázkou, zda stát utrpěl škodu tím, že na základě falešných údajů obžalovaného zařadil ho do vyšší hodnostní třídy, než na jakou měl vlastně nárok, a že důvody, jež soud uvádí na doklad toho, že obžalovaný neměl podvodného úmyslu, zabývají se jen otázkou, zda obžalovaný byl způsobilým anebo mohl se považovati za způsobilého, zastávati úřad, o nějž žádal, nikoliv však i otázkou, zda obžalovaný měl nárok, anebo mohl důvodně za to míti, že má nárok na plat X. hod. tř. Tím stížnost ovšem neprovádí dovolávaného zmatku, vytýkajíc rozsudku neúplnost po stránce právní a nikoliv skutkové, jak toho vyžaduje ustanovení Šu 281 čís. 5 tr. ř. Uplatňuje tím však zmatek dle Šu 281 čís. 9 a) tr. ř., a to právem. Nalézací soud zjišťuje, že obžalovaný své předběžné školní vzdělání ve své žádosti za přijetí do služby uvedl nesprávně a že na základě tohoto nesprávného udání obdržel pak plat X. hod. tř., odůvodňuje napadený výrok tím, že uvěřil hájení se obžalovaného, že žádost s uvedením středoškolského vzdělání napsal v dobrém přesvědčení, že skutečné vzdělání jeho vzdělání takovému odpovídá, a že úřad, o který žádal, bude moci zastávati, a že neměl proto úmyslu podvodného, pokládaje údaje o absolvování za pouhou formalitu v uvážení, že rozhoduje v praktickém životě vzdělání skutečně spojené s náležitými praktickými zkušenostmi, kteréž jako předseda družiny válečných poškozců měl. Při tom soud nalézací přehlíží, že podvod ve smyslu Šu 197 tr. zák. není omezen na pouhé zúmyslné poškození majetku, nýbrž pojímá i činy, čelící ku poškození

státu neb kohokoliv na právech inmateriálních. V úmyslu, listivým předstíráním příslušného vzdělání vymoci si udělení místa úředníka s platem X. hodn. tř., dlužno spatřovati poškození státu v jeho právu, udíleti místo takové osobám dle platných předpisů kvalifikovaným. Při tom pachatel zodpovídá dle §u 203 tr. zák. za účinek, který ze skutku dle jeho vědomí nevyhnutelně povstati musí, totiž v tomto případě za poškození státu na hmotném majetku vyplacením požitků X. místo XI. hodn. tř. Na tom nic nemění, že pachatel konal skutečně službu tak jako úředník s příslušným vzděláním. Neboť hmotněprávní nároky veřejného úředníka nezávisejí přímo na skutečném konání práce, nýbrž na postavení ve státní službě, založeném aktem jmenovacím, a nejsou proto pouhou odplatou za konanou práci ve smyslu soukromoprávním. Z těchto vývodů plyne, že výrok nalézacího soudu, že vzhledem k nedostatku zjištění podvodného úmyslu obžalovaného neshledává v jednání obžalovaného skutkové podstaty zločinu podvodu, spočívá na právně pochybeném názoru nalézacího soudu o pojmu podvodného úmyslu dle §u 197 tr. zák., že napadený výrok jest tudíž ve smyslu §u 281 čís. 9 a) tr. ř. zmatečným. Přisvědčiti dlužno konečně i vývodům stížnosti s hlediska téhož zmatku napadajícím výrok sprostňující obžalovaného obžaloby pro přestupek zpronevěry. Náзор nalézacího soudu, že skutkové podstaty přestupku zpronevěry zde není, jelikož nepokládá za to, že obžalovaný jednal v úmyslu ziskuchtivém, jakého vyžaduje přestupek zpronevěry, jest mylným. Skutková podstata zpronevěry nevyhledává zvláštního úmyslu ziskuchtivého, stačí vědomé bezprávné přivlastnění si nebo zadržení věci svěřené. Výše škody (cena zpronevěřené věci) má jen význam pro vyměření trestu.

Čís. 1271.

V pouhém trpění uloupené věci ve stavení nelze ještě bez dalšího spatřovati úmyslnou činnost, směřující k tomu, by poškozenému znovunabytí uloupeného předmětu bylo stíženo (§ 196 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 28. září 1923, Kr II 404/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 8. března 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle §u 196 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného Josefa S-a namítá, dovolávajíc se důvodů zmatečnosti čís. 5, 9 a) §u 281 tr. ř., jednak, že pro rozsudkový výrok, vztahující se na stěžovatele, nejsou v rozsudku uvedeny dostatečné, pokud se týče žádné důvody, jednak, že ohledně stěžovatele, o němž není zjištěno, že uloupenou věc na se převedl, není splněna skutková podstata zločinu podílnictví na loupeži dle §u 196 tr. zák. Zmateční stížnost jest v obojím směru odůvodněna. Obžalovací spis klade oběma obžalovaným za vinu zločin podílnictví na loupeži dle §u 196 tr. zák., spáchaný tím, že kus vepřového masa ve váze 6½ kg,